

רב אברהם אוחזון

חכמי ספרד

לקט מבחן של עשרים וחמשה ספורים
מתוך סדרת המאורות הגדולין
על מעמד חייהם
של חכמי ספרד בדורות האחרונים

תְּכִן עֲנִינִים

לעוזב את הארץ?	8
טפחת של מצונה	10
ימ' שי' ב'שׂוֹצִים לְקַדֵּם'	12
רבי יצחק הכהן	14
"לקביל מוסר, זה תקנید טוב!"	16
נס ההאלה, והנזרה המפללא	18
חפש אתנות	20
צדקת רב צדקיה	22
"אייפה היבאת אוטי!?"	24
בזכות פבוד התורוה!	26
"וכי אפקה סבור שלא היה לך ילדים?!"	28
התקפה של החיצליה	30
ה'אוצר' התמליא	32
ארבעים שעורים חזקים בשבועיים	34
הקסבה שהזיכירה לרבות הגלות	36
גונבה על מנת שהרב ישיב	38
ריגישותנו וקדשתנו של הבהיר הארץ	40
רצון יראוי עיטה	42
מדוע בכחה הרבה בון ציון	44
גשם של הארץ קרע	46
'הפהך' בתרדר השנה של קרן	48
משמעותם הפלאי	50
הברכה שהביאה את הבן	52
וاثת צניעים חכמה	54
מדוע התרגש נהג האמבענס?	56

עריכת לשון:
רב שאל עובדיה פתיה

תיקוד ואגהנות:
יהודית הירשמן

הגאות לשון וניקוד:
נעמי פרבשטיין

ציורים:
אבי חן, יהודה ישראלי, ציטילין

עימוד ועיצוב:
מ. פלקסר

ניהול גרפיטי:
אברהם אוחזון

כל הזכויות שמורות ©
להוצאהיפה נוף. פוזן

נדפס בישראל תשפ"ב
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
ଓ کلیع ممنو بنویز زردا
وبشوم امצעی اکلستون او مکنی
لربوت چیلوم و هکلته
للا ایشور به کتابه هامویل

Printed in Israel

חדש!

הכנות הורטוראלות
הגדולה בעולם!
ניתן להשיג את כל ספריו
הרב אברהם אוחזון
וכן כל סוג הספרים בעולם
לציבור הדתי
טלפון: 050-4164-500
כתובת: ohayon-books.co.il

*למחובר כל קשר לאחווה

הקדמה

הקדמה

עם הסתכלותינו של מרכז מאור יישראלי, הגאון רבינו עזביה יוסף זצוק"ל, לפניו כשלוש שנים, נולד הספר הראשון ר' הראשון בסדרת "המאורות הגדולים", ספר "המאור הגדול", בו עשרים וחמשה ספרורים מפרשכת חייו המפלאה של מרכז רבנו עזביה יוסף זצוק"ל.

הספר, שאבר פופולריות רבת ונכפר בתזה, זמן כבר בעשרות אלפי עתקים, הביא בעקבותיו את הספר השני והשלישי בסדרה. וזה הפכה לסדרה הפותחת בסדרת הספרים הערפית והחובגה, על קורתיהם של גדולי ישראל, עמודי התורה והשנה, לאפשר לילדינו הכרות מעמיקה עם דברי ימייהם של גדולי הדור, עמווי העולם, בבחינת: "וְהִי עַנֵּיהֶם רוזות את מורי".

בשלש הימים שחלפו מאז הסתכלותנו של מרכז, ראו אוד למעלה מעשרים וחמשה ספרים, על מרכז הגאון רבי קוידכי אליהו, על מרכז הגאון רבי בן ציון אבא שאול, על מרכז הגאון רבי יוסף שלום אלישיב, על סידנא בבא סאלוי, על האזיק מבניאאל, על מרכז הרב שה, על רבנו יוסף חיים, ה"ז, איש חי, וכן ועוד.

מטרת הספרים הללו - כפולה. אחת, להזכיר בלבותיהם של ילדים ערבים נאצלים, מדות ומוסר, אהבת תורה ויראת שמים, בבחינת: "קָמִי יָגִיעוּ מַעֲשֵׂי לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵי".

חכמי ספרד" אין נופל בהשכלה ביראת שמים ובמעשי טובים. מקודמי בסדרה זו, ואנו תקונה ותכליה, ריבים וטובי מדריכים, כי הם מקפידים לעקב אחר הספר התורה הפתוחה, ולרפesh כל ספר שהוא או במשמעותה.

ואולם, ישנים ובאים שאינם מՏגלים לך. וזאת, על אף שאנו עושם הכל בקדיל הגדולים, אשר בדרכם אנו צעדים.

אכן, מאות אלפי בספרים שניכרו בשוק, מהם כשרירים נאמנים למלי הספר הנכחי, "חכמי ספרד", שהוא לפחות שיטי המהירות והחשיבות. נתן לנו הספר, כי מאות אלפי ילדים מוצאים את עצם בקיאים יותר מאשר במעשי צדיקים ומડוזכים, ונفسם סוגתם מתרעדים ומידות טובות, הנבעים אל קרבם ערבים ומהות טובת, הנבעים מרצון עו ואמת, לתקות את גדולי הדור, אחד למגנון רchap של ספרורים, ולמספר רב של גדולי ישראל.

"חכמי ספרד" אין נופל בהשכלה באהבת התורה והאלת, בכבוד הבריות, של גדולי ישראל. ריבים וטובי מדריכים, כי הם מקפידים מקודמי בסדרה זו, ואנו תקונה ותכליה, פיחצה בדין יצלח, להמשיך ולהאריך את שם של גדולי ישראל, המאורות הגודלים, אשר בדרכם אנו צעדים.

לעזוב את הארץ?

ה

ת

זה זה בשנת תש"י, שנתיים לאחר הקמת מדינת ישראל. רבים רבים שבקשו לחזור את עירבה של הארץ האבות, נצלו את העבירה כי הוקם שולטים בארץ, על פון קומו ועוזבו את מולדתם, מתוות תקווה שששוב לא יסבלו מגוררות ורדיפות הגויים. מכל ארץות המזרח החל גל עצום של עלייה לארץ, ובמיחד ממוקן.

אט את הגדלה קהילת תפאילט, כשהועוד ועוד יהודים אורזים את מטלטליהם ועוזבים את ארץם לאסיה. גם רבנו, שכחיו חלים להשתתקע בארץ הקדש - החלטת לעשות את העדרה, הוא נטול את בני משה וחילו להתראנן לנסעה. אולם בני הקהילה הנוטרים, שהקימו על כה - התהננו לבב יטש אוטם צאן לא רועה, ועל פון החלטת להשריר את בנו הגדול רבינו מאיר למלא את מקומו, וממנה אותו לרפה של ארכוף והשביבה, רק אז נפרד מבני קהילתנו ושם פועלמו לארץ האבות.

בערב ראש השנה של שנה תש"א הגיעו רבנו לארץ, והתארח אצל אחיו הבבא חזקי שחה רפה של לד ורמלה, לאחר שחלפו עליהם ימי החגיגות הרומי - ההחלטה רבנו לקבוע את מושבם בירושלים, הוא שכר דירה בשכונת בקעה, ושם הקaza לו חזק מיחד, בו הסתגר עם ספרינו הטעירה, ובקש ורק להגאות בתורה במלחת ובאיון מפיער. שלוש פעמים ביום הגיעו לביבתו תשעה אנשים ש槐יר בצדוקתם, בכך שיכל להתחפל במנון, וכן קעה לישב בשולחן על התנורה ועל השבודה, בעין ועמיקות עד סוף ימי.

אליא שפיהר מارد חיש רבנו כי משלחו השנה באוירת קדשת הארץ אotta זכר מבקורי במערב,ראשי הקדינה האעריה שפרקנו מעתcum על נצונות החלו לגס בכל חלקה טוביה, הם פגעו במושדות החגונה, גזו את פאותיהם של ילדי ישראל הטעורים, והשליטו אוירה של חלין בכל פנה.

משוכב בעבירה הקשה, החלטת لكم ושבה חורה לארץ: "מה תועל לי הישייה בארץ הקדש, אם הקדשה רוחקה כל כה, ולא מרגע? מוטב ששאב לארצי!" כה חשב רבנו, אלה קדם לנו להלך להתייעץ עם גודלי הדור. שעوت ארפות שוחח עם גודלי הנזבלים במקבילים בהם רבינו עזרא עיטה, רבינו יעקב מוצפי ונוד, וכן הלה לאקמו'ר מבעזיז, ולוחזן איש, ככל הנראה הספיקנו עופו בכל הנוגע לפטצב הרופיני הירוד, אך עם זאת יעצז לו לבב ירד מן הארץ, נימתיין עד אשר?